

Vietnam och maoisterna

Inom det socialistiska lägret finns som bekant sedan några år en ny partibildning — kommunistiska förbundet marxist-leninisterna (KFml). Detta parti, ibland för enkelhetens skull kallat maoisterna, är egentligen endast en liten kampgrupp som borde vara utan större betydelse. Men märkligt nog har maoisterna i utrikespolitiska frågor stort inflytande just nu. Detta inflytande utövas huvudsakligen genom stark aktivitet inom vad som kallas De förenade FNL-grupperna.

De förenade FNL-grupperna arbetar med tre paroller:

USA ut ur Vietnam

Stöd Vietnams folk på dess egna villkor

Bekämpa USA-imperialismen.

De två första slagorden torde vara acceptabla för en stor majoritet av svenska folket — om de ges en välvillig tolkning. Alla hoppas vi att USA snart skall kunna lämna Vietnam och att landet får fred. Det är alldeles klart att det vietnamesiska folket självt bör få bestämma sin egen framtid — frågan är väl här närmast om Nordvietnams ledare delar den uppfattningen eftersom de motsätter sig tanken på fria val. För min del vill jag också gärna bekämpa USA-imperialismen, men jag undrar litet över varför det endast är USA:s imperialistiska ambitioner som skall bekämpas. Varför inte imperialism över huvud taget, den må utövas av USA, Frankrike eller Storbritannien — eller av Sovjet

och Kina? Den frågan borde vara begriplig även för maoisterna, eftersom man tex i senaste numret av Clarté myntat ett nytt och språkligt tveksamt uttryck som socialimperialism (dvs socialism i ord och imperialism i handling) i sin kritik av Sovjet.

De förenade FNL-grupperna framhåller mycket energiskt hur viktigt det är att arbeta för alla tre parollerna. Anledningen framgår klarare om man tar del av ett konfidentiellt protokoll från ett möte mellan de ledande i kommunistiska förbundets förbundsstyrelse och representanter för FNL-grupperna i Stockholm, Uppsala och Lund, där det bl a heter att "vi (dvs KFml) driver Vietnamrörelsen för att organisera dem som sluter upp bakom Vietnamrörelsens paroller... De som kommer in i Vietnamarbetet är i allmänhet till en början inte beredda att stödja KFml på alla punkter utan endast på de angivna punkterna. Om de som dras med i Vietnamarbetet inte organiserades i frontorganisationer med dessas begränsade krav, så skulle de antingen ge upp att arbeta eller så skulle de tas om hand av revisionister eller reformister... kontakten med marxist-leninisterna inom frontorganisationen utvecklar dem successivt och så småningom kommer de att omfatta hela vårt program och eventuellt också söka medlemskap i KFml. Frontorganisationerna är att betrakta som förbundets verktyg för att nå massorna..." (citatet hämtat ur Zenit nr 12/1969).

På sistone har maoisterna också mera öppet börjat erkänna sin taktik. I senaste numret av Clarté (nr 5) framhåller man att arbetet på opinion just för Vietnam är viktigt därför att "det är där som USA-imperialismen är som mest sårbar" och att underförstått intresset för det vietnamesiska folket skulle varit betydligt mindre om den amerikanska krigföringen varit framgångsrikare. Det primära är ändå att folkens "nationella befrielsekrig mot imperialismen är av avgörande betydelse för världsrevolutionens utveckling och för den revolutionära utvecklingen i Sverige". Genom att arbeta för De förenade FNL-grupperna stöder man alltså arbetet på en revolutionär omstörtning i marxist-leninistisk anda också i Sverige.

Maoisternas öppna redovisning för sina egentliga bevekelsegrunder bör ge anledning till eftertanke. Det är också på tiden att de mindre extrema inom FNL-rörelsen preciserar sin ståndpunkt.

Arbetar de för Vietnams folk eller för världsrevolution?

Är de motståndare till kinesisk imperialism lika väl som till amerikansk?

Är de anhängare av en fortsatt demokratisk utveckling i Sverige eller av diktatur?

Det går inte längre att ställa sig under FNL-standar utan att samtidigt klart markera sin inställning till dessa frågor, sedan maoisternas avsikter nu to m erkänns av dem själva.

Rolf Norberg